

Fixa't bé com actues!

Et sonen algunes d'aquestes situacions?

- Et veig enfadada. Què tens la regla?
- No...
- Però t'ha de venir, oi?

Utilitzar el cos de les dones de manera despectiva és un mecanisme per desprestigiar la seva opinió

Els privilegis que té la dona per ser considerada inferior també són masclisme.

Si portes moltes maletes, fes cara de pena que t'ajudarà un home.

Anem de festa a aquesta discoteca... Quina sort que les noies tinguem entrada gratuïta!

Si no pagues pel producte, tu ets el producte!

Comentaris aparentment espontanis i innocents enforteixen els prejudicis!

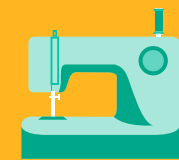
Has vist qui condueix? Dona havia de ser!

Si et trobes amb alguna d'aquestes actituds o converses, és micromasclisme!

Com actuares per fer-hi front?

Treballem conjuntament per tal que les nostres associacions i la nostra societat siguin igualitàries i lliures de discriminacions!

Pots trobar més informació i recursos d'interès a www.cjb.cat/regeneremnos, on també trobaràs una guia per a realitzar l'autodiagnosi de l'entitat en l'àmbit de gènere i un protocol d'actuació per a casos de violències masclistes a les entitats.

JO NO SÓC MASCLISTA... o SÍ?

Reflexions sobre els micromasclismes

En conveni amb:

Ajuntament de Barcelona

Creative Commons: Reconeixement - No-Comercial - Compartirigual. No es permet un ús comercial de l'obra original ni de les possibles obres derivades, la distribució de les quals s'ha de fer amb una llicència igual a la que regula l'obra original.

cjb
CONSELL DE LA JOVENTUT DE BARCELONA

Què són?

Els micromasclismes, també coneguts en alguns espais com *sexisme benevolent*, *masclisme quotidià*, *terrorisme íntim* o *violència de baixa intensitat*, són «petits i quotidians exercicis de poder» que permeten als homes fer allò que volen però impedeixen que les dones facin el mateix (Bonino, 1998).

El terme «micro» no fa referència a pràctiques de poca importància, sinó al fet que siguin quasi imperceptibles. Són accions i comportaments subtils i reiteratius, molt sovint legitimats per la societat o estructures actuals. Habitualment passen inadvertits i quan es denuncien són considerats exageracions (Herrera, 2013). De fet, són discriminacions i violències que cal fer visibles i denunciar per tal d'evitar que se segueixin produint de manera quotidiana.

Els micromasclismes repercuteixen negativament en la capacitat de transformació social, especialment per part de les dones i asseguren el manteniment de l'ordre social en la nostra societat, de marcat caràcter patriarcal.

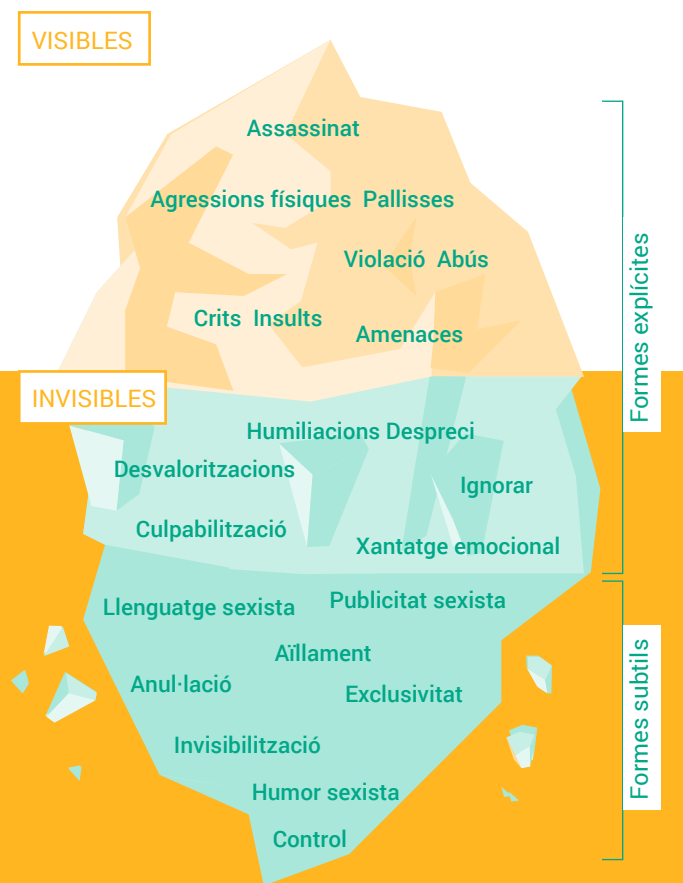

Per a més informació podeu consultar les obres de Luis Bonino, Ana Requena o Sonia Herrera, entre d'altres.

Per què no es tenen en compte els micromasclismes quan parlem de violències masclistes?

Vivim en un sistema patriarcal on es reproduïxen diverses tipologies de violències masclistes. Hi ha violències evidents i visibles, algunes marcadament explícites (assassinats, agressions físiques, violacions sexuals, etc) i altres tipus de violències considerades invisibles.

Tot aquest sistema sol ser representat en l'iceberg de les violències:

Font: Amnistia Internacional

Quins tipus de micromasclismes podem detectar? (Bonino, 2004)

Utilitaris:

Abusar i aprofitar-se de les dones a l'hora de desenvolupar tasques associades al rol que se'ls assigna socialment. Es corresponen amb la no responsabilització per part dels homes de tasques de cura amb l'excusa de no saber com dur-les a terme. També ho són la representació mínima de dones en càrrecs de responsabilitat relacionada amb la concepció falsa de la manca de capacitat de lideratge de les dones.

Coercitius:

Realitzar una acció directa que permet remarcar la posició dominant dels homes sobre les dones. Entre les accions hi trobem intimidació, apropiació del lideratge, apel·lació a la superioritat de la lògica masculina, control econòmic, insistència abusiva i ús abusiu de l'espai físic i del temps per a l'home, entre d'altres.

Encoberts:

Limitar i reduir les accions de les dones a través de la utilització d'aspectes emocionals, essent això molt difícil de percebre. Entre aquests casos hi podem trobar manipulació emocional, maternalització de la dona, desautorització, culpabilització del plaer, elecció forçosa o emmurriament, entre d'altres.

De crisi:

Davant de situacions d'apoderament o reivindicacions de canvi per part de les dones, l'home intenta mantenir el domini i la situació de desigualtat promovent que ella se segueixi sentint dèbil. Prometre coses que després no es duen a terme, evitar qualsevol progrés en el canvi, fer-se la víctima o fer pena o distanciar-se i amenaçar a la dona poden ser algunes d'aquestes situacions.

«Noies, us encarregueu vosaltres d'ordenar això, que se us dóna millor?»

«Mira, millor que ens posem nosaltres al davant, que les noies no sabeu llegir els mapes.»

«Millor agafo jo el cotxe, que les dones al volant sou un perill.»

«Has vist la noia nova que es va incorporar la setmana passada? Ja veus, és un bon 8 eh... Jo fins i tot li posaria un 9...»

«Veni uns quants homes per carregar tot això?»

Aquests són algunes mostres d'actituds i comentaris que podrien ser considerats micromasclismes. Però hi ha altres qüestions que es donen amb més especificitat en entorns associatius, com poden ser:

- ☞ La major presència d'homes en espais de lideratge i representació que dificulta la visualització de les dones.
- ☞ La responsabilitat de la tresoreria de les entitats en mans dels homes, controlant ells els diferents aspectes econòmics.
- ☞ Atorgar a les dones considerades guapes la tasca de repartir materials i flyers a la ciutadania.
- ☞ En una reunió o assemblea, que els homes facin moltes més intervencions i de ma-

yor durada que les dones. Que els homes no respectin els torns de paraula a les dones, tallant les seves intervencions o parlant entre ells i sense prestar atenció.

- ☞ Infravalorar l'opinió i les aportacions de les dones. Reduir la valoració de les dones a la seva imatge física i corporal i en canvi valorar íntegrament les opinions i aportacions dels homes.

Mentre que els homes realitzen intervencions afirmatives i obertes, treuen temes nous i intenten aclarir-ho tot, les dones complementen intervencions prèvies o responen preguntes pendents.

«Ai, no n'hi ha per tant, és que tot ho portes a l'extrem! No t'ofenguis tant!»

No acceptar que una acció, comentari o actitud determinada és un micromasclisme... és micromasclisme!

Qualsevol conducta o actitud que utilitzi elements de violència o de control genera efectes negatius sobre la persona que n'és víctima. Sovint la dona que és víctima de micromasclismes no és conscient que està patint violència, assetjament o algun tipus de vexació, i això pot provocar cert sentiment d'instabilitat o de culpa.

S'ha de visualitzar on existeixen aquestes situacions, per què es produeixen, amb quina freqüència, qui n'és responsable... i prendre mesures per fer-hi front.

Com combatre'ls

En l'àmbit individual:

- ☞ Qüestionar-nos, promoure la reflexió i el debat personal. Educar-nos per reconèixer i no permetre aquestes actituds i accions que suposen la reproducció de situacions abusives o de desigualtat.
- ☞ Respondre davant les situacions de micromasclismes que ens trobem en el nostre dia a dia.

activitats de l'entitat, especialment les educatives i/o de sensibilització.

- ☞ Implicar els homes en la lluita feminista, fent-los participants de les reflexions, el debat i la transformació de l'entitat.

En els àmbits educatiu i institucional:

- ☞ Promoure iniciatives per prevenir aquestes actituds entre els i les més joves, ja que aquestes comencen a aparèixer i a normalitzar-se a l'adolescència.

- ☞ Promoure productes culturals i utilitzar materials pedagògics en els quals no es transmetin missatges masclistes.

- ☞ No utilitzar el cos de les dones en la imatge gràfica i la difusió de les accions de les associacions, cosa que perpetua la concepció de la dona com a sexe dèbil al servei de l'home.

En l'àmbit associatiu:

- ☞ Actua! En cas que els micromasclismes es donin de manera reiterada a l'entitat, reclamar la realització d'actuacions de diagnòstic i control que permetin detectar-los i fer-hi front de manera integral, i alhora dissenyar també accions que permetin prevenir que es duguin a terme en un futur.
- ☞ Qüestionar els rols de gènere tradicionals, també presents a les entitats.
- ☞ Desenvolupar, des d'una perspectiva feminista, les